

Kennisflits 2019:2 Verborgen slachtoffers: Geweld in netwerkpleegzorg

Uit: [Breman, R., MacRae, A., & Vicary, D. \(2018\). "The Hidden Victims'-Family Violence in Kinship Care in Victoria. Children Australia, 43\(3\), 186-191.](#)

Netwerkpleegzorg - formele of informele zorg voor kinderen binnen de familie of vriendenkring van de familie - heeft in veel landen voorkeur omdat netwerkpleegkinderen hiermee een natuurlijkere band met hun familie houden. Maar hierbij kunnen ook de problemen, die leiden tot de uithuisplaatsing, blijven bestaan. Onderzoek liet bij netwerkpleegzorg een hoger risico op mishandeling of misbruik door de ouders zien.

Familiegeweld

Breman en collega's bevroegen pleeg-grootouders met vrijwillige plaatsingen, die te maken hadden gehad met familiegeweld. Het bleek dat het geweld meestal al vroeg in de plaatsing startte, bij 41% binnen een week, bij 36% binnen één tot zes maanden. Het bleef meestal niet bij één incident: 40% onderging dagelijks of wekelijks geweld. Achtenzestig procent had meer dan vijf geweldsincidenten meegemaakt sinds de plaatsing.

Hulp of dreiging

De meeste pleegouders (79%) hadden ondersteuning en hulp gezocht. Zij vonden ondersteuning van leeftijds- of situatiegenoten (internet groepen, formele groepen, familie, vrienden, andere netwerkpleegouders) veruit het meest helpend. Vooral gesloten Facebook groepen werden als onmisbaar gezien. Andere steunkaders waren huisartsen, specialisten of maatschappelijk werk, maar dit kon ook te kostbaar zijn. Wettelijke instanties, zoals jeugdbescherming, politie, het rechtssysteem en lokale autoriteiten werden minder gewaardeerd. Vaak was hun reactie niet adequaat of werden de pleegouders in het strafbankje geplaatst. Plaatsende instanties bleken vaak vraagtekens te gaan zetten bij de geschiktheid van de plaatsing en de pleegouders waren bang dat het kind uitgeplaatst zou worden ('Als je de veiligheid van het kind niet kunt garanderen, moet het elders geplaatst worden'). Ze kregen geen ondersteuning of strategieën aangereikt om de veiligheid van het kind te garanderen.

Ondersteuning

De pleegzorgorganisatie van de auteurs nam maatregelen, zoals programma's voor de pleegkinderen en netwerkpleegouders, voorlichting voor de biologische ouders over de lange-termijn gevolgen van hun geweld voor hun kinderen en hun verzorgers. Zij organiseren support groepen voor netwerkpleegzorg en toegang tot therapeutische hulp.

Dit onderzoek speelt in Australië, maar ook in Nederland blijken pleegouders zich regelmatig bedreigd te voelen door de ouders. Door de omvang en de impact van het geweld, is het belangrijk dat ook Nederlandse organisaties zich bewust zijn van de risico's en ondersteuning aan kunnen bieden.

[Meer uit het onderzoek](#)